

Upsala 26 jan 1930

Kära syskon!

Då några av oss under sistförlidna julen voro församlade i prästgården hemma, framställdes av Kerstin det förslaget, att jag i all min ringhet skulle sätta igång med en brevbok, som ambulera oss alla syskon emellan.

Idén är utmärkt och väl befogad; döden har på sistone trätt oss nära och gett oss hårda slag att bära. Ingenting är då naturligare, än att vi, som ännu förskonats, sluta oss närmare samman och ge mera av oss själva. Kärvhet och slutenhet ha vi alla fått som arv från Far; det skulle lända oss till stort gagn och stort nöje, om vi ville motarbeta dessa lynesdrag och för varandra yppa saker och ting, som vi lärt oss att bära var och en på sitt håll.

Då skall, trots tid och rum, ingen avtrubning ske i den förtrogenhet, som vi under uppväxttiden i det gemensamma hemmet lärt oss hysa för varandra. Och skulle svårigheterna då komma att synas lättare, ty delad börda påstås ju vara endast halv börda.

- - - -

- Sedan anger Ville regler för brevbokens cirkulation och uppmanar syskonen "att ge något av sig själva och sitt eget liv"